

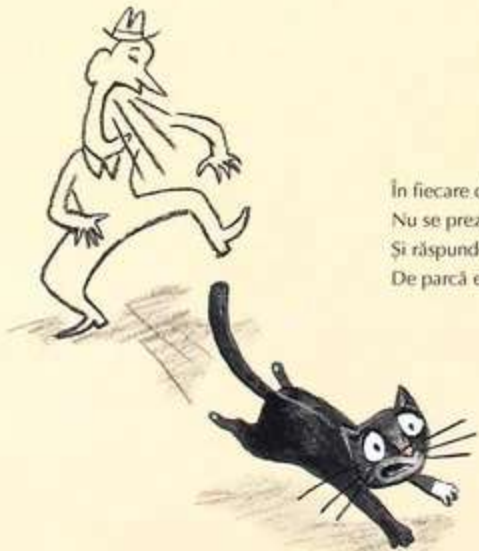

Așa a fost toată ziua.
– Tu spui mereu Nu, a remarcat Tudor.
N-ai putea și tu să zici o dată Da?
Domnul Nu a dat din cap în tăcere.
În cele din urmă, toți s-au supărat pe Tudor.
Iar Tudor era supărat pe domnul Nu.

În fiecare dimineață îl găsea lângă patul lui.
Nu se prezenta celorlalți.
Și răspundea mereu în locul lui Tudor.
De parcă el ar fi făcut asta! Așa era în fiecare zi.

Apoi Tudor și-a dat seama că lumea va crede
că el se poartă urât tot timpul.
Trebuia să scape de domnul Nu cât mai curând posibil.
Dar cum?

Deodată, a auzit un claxon.

– Scuze! a strigat mama lui Tudor.

A, bună ziua, doamna doctor!

Firește, și-a dat seama Tudor, doamna din mașină era doctorița drăguță
la care fusese el odată, când avea roșu în gât.

Dar nu poți să-ți amintești totul pe loc.

Tudor a alergat la mama lui și i-a dat un pupic.

Pe drumul spre casă i-a povestit despre ciocolată, despre pisică
și despre doamna doctor. Și despre faptul că a îndrăznit să spună „nu”.

– Mă bucur, a spus mama lui.

Tudor era și el bucuros.

Mai ales că a mai primit un pupic de la mama fiindcă a spus „nu”.